

РЕШЕНИЕ

№ 686

гр. София, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Адриан Янев

Георги Бозуков

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10902** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 38097 от 03.11.2021 г., подадена от Д. Я. Д. ЕГН:[ЕИК], чрез адв. К. Н. срещу Решение от 12.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 21-ви с-в, постановено по н.а.х.д. № 3447/2020 г. по описа на СРС, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 19-4332-016914 от 03.09.2019 г., издадено от ВПД началник сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР. С НП на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, при допуснати процесуални нарушения и в противоречие със събраните по делото доказателства - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че при съставяне на АУАН не са присъствали свидетели, въпреки, че са посочени двама такива. Счита, че в случая е налице пречка еднозначно да се определи дали измерената скорост е на посочения в НП-то автомобил с оглед наличието на други автомобили на процесния

клип. Твърди, че е неточно посочено мястото на извършване на нарушението и изтъква наличието на други технически грешки в АУАН и НП. Според касатора делото е решено без да е изяснено от фактическа страна. Изтъква още, че в НП не е посочено колко точно е превишението на максималната скорост. Моли аз отмяна на въззивното решение и потвърденото с него НП. Алтернативно моли делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява. Депозирана е молба от процесуалния представител на същия, с която моли да не се дава ход на делото, поради ангажираност по друго дело пред Районен съд Разград, но доказателства в тази насока не са представени, поради което съдът прие, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото.

Ответната страна – СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна и моли за отмяна на решението на районния съд.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, че на 21.06.2019 година в 10,15 часа в [населено място] на [улица]до № 24 с посока от [улица]към [улица], Д. Д. управлявал товарен автомобил „Ф. П.“, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 105 километра при ограничение на скоростта 50 километра в час за населено място. Нарушението било установено с техническо средство система за видеоконтрол TFR1-M с радар TR4D № 653, работещ в стационарен режим. Същият разполага с удостоверение за одобрен тип средство за измерване съгласно ЗИ и е преминал техническа проверка на 26.10.2018 година, видно от представени писмени доказателства от БИМ. Свидетелят Б. разгледал запис от техническото средство и установил нарушението. Д. се явил на 14.08.2019 година и попълнил декларация по член 188 от ЗДвП, в която посочил, че е управлявал автомобила. Бил съставен АУАН № 620549 от 14.08.2019 година за нарушение на член 21, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на него било издадено обжалваното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел за безспорно доказано, че Д. Д. е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, което е установено по надлежния ред, при спазване на процесуалните правила, а наложените наказания съответстват по вид и размер на предвидените в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН. Не се констатира съществени нарушения на процесуланите правила, които да водят до отмяна на оспореното НП. В АУАН и НП е посочена марка и регистрационен номер на МПС, което в достатъчна степен индивидуализира процесния автомобил. В тази връзка не може да се приеме, че е нарушено правото на защита на нарушителя, доколкото същият твърди, че автомобилът не е товарен. Още повече, че Д. собственооръчно е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП.

На първо място неоснователно е възражението на касатора за немотивираност на оспореното съдебно решение. Районният съд в пълнота е описал фактическата обстановка, както и са изложени правни мотиви относно това защо приема, че е доказано вмененото на наказаното лице нарушение. Коментирани са нарушените правни норми и съответствието им с наложената санкция. Посоченото е, че секцията съответства на извършеното и на извършеното нарушение. В тази връзка настоящият състав намира, че решението е ясно и мотивирано.

В касационната жалба са направени твърдения, че по делото е следвало да се разпита като свидетел, освен актосъставителят – Б., посочения като свидетел в АУАН – Х. М. и като не е сторил това районният съд е нарушил процесуалните правила и е постановил решение при неизяснена фактическа обстановка. Районният съд е постановил решението си въз основа на събраните по делото писмени доказателства, снимков материал и показанията на актосъставителя, разпитан като свидетел. Действително свидетелят, в чието присъствие е съставен АУАН не е разпитан, но искане в този смисъл касационният жалбоподател не е направил пред районния съд. Също така, в касационната си жалба не сочи конкретни обстоятелства, които са останали неизяснени поради това, че не е разпитан свидетеля по АУАН, при положение че е разпитан актосъставителя. Настоящата съдебна инстанция счита, че СРС е събрал допустими, относими и необходими за изясняване на спора доказателства, като правилно е оценил същите и е постановил решение, чиито изводи кореспондират със събраните доказателства.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че СРС не е обсъдил възражението във връзка с твърдяната неточност в Г. координатите на мястото на нарушението. Напротив, въззивният съд е извел мотиви, които настоящата касационна инстанция изцяло споделя, а именно, че представените от жалбоподателя распечатки на сателитни карти не съвпадат като координати с посочените такива в клип № 12383. Още повече, че към него е представено Приложение № 1 с картографно изображение на мястото на извършване на нарушението.

Не се споделя оплакването на касатора във връзка с липсата на посочена превишена скорост. Както в АУАН, така и в НП изрично е посочено, че водачът се движи със скорост 108 км/ч, от която скорост е приспаднал 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 105 км/ч. Наред с това, наложената с НП санкция съответства на определената такава в нормата на чл. 182, ал. 1, т. б ЗДвП, която е предвидена в абсолютен размер от 700 лв. за глобата и три месеца относно лишаването от право за управление на моторно превозно средство.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и

незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, направеното от касатора искане за присъждане на разноси следва да бъде оставено без уважение.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 222, ал. 2, от АПК, във връзка втори касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в СИЛА Решение от 12.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, постановено по н.а.х.д. № 3447/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.